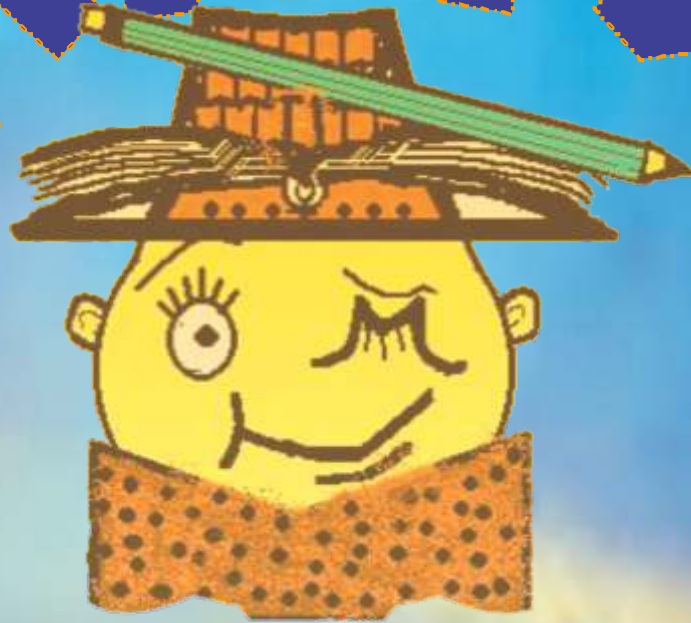

МНТК

Бр.18
Март
2018.

Лист Дома ученика средњих школа Зајечар

Витези и Витезе

На Копаонику у Дому ученика Машинац од 13. до 16. јуна организовано је дружење ученика (који су се посебно истакли у претходној школској години), из домова широм Србије под називом: Витези и Витезе. Наш Дом представљали су ученици: Јелена Брјазовић, Гордана Кончар и Душан Радмановић, које су предводили директорка Братислава Петров и шеф васпитне службе Милан Вељковић. Боравак на Копаонику тих пар дана био је предиван. Имали смо пуно активности. Маскенбал, стреличарство и вез биле су само неке од оних које су нам пријале. Имали смо дуге шетње, видели баш лепе призоре а последњег дана смо се возили жичаром што нам је једна од најлепших успомена.

Гордана Кончар

Маскенбал

Поводом Дечје недеље остварена је сарадња са школом `Јелена Мајсторовић`. Чланови радно-техничке секције израдили су маске, а група наших ученица и ученика. предвођена педагогом Адријаном Петковић и васпитачицом Мирјаном Вељковић, је са децом из те школе учествовала на јесењем дечјем маскенбалу одржаном 6. октобра.

Презентација књига

У библиотеци Дома, 5. децембра, одржана је презентација нових књига. Књижни фонд домске библиотеке обогаћен је за око 200 нових наслова. Највише књига набављено је на београдском Сајму књига а ученици су могли да предлажу наслове који их највише интересују. Презентација је најављена паноом и била је добро посећена.

Фестивал љубавне поезије

На Фестивалу љубавне поезије “Иван Пангарић” представљали су нас ученици Гордана Кончар и Марко Цветковић, који су се пласирали у финале Фестивала, и васпитачи Зорица Милојковић и Предраг Лаутаревић.

Одсели смо у Дому ученика Сомбор где је увече одржана приредба, на којој смо, са ученицима из домова широм Србије читали наше радове, а затим су додељене награде најбољима. Касније, на журци, стекли смо многа познанства и лепо се провели. Сутрадан смо прошетали Сомбором, сликали се и уживали у дану до повратка у Зајечар.

Гордана Кончар

Кад се душе састану

Остадох недоречена крај твојих усана, желећи те сваким делом срца, крајичком ока, потпуним животом. Видела сам то предивно лице и пожелела да ту остане заувек. Осетила сам, знала сам... био је тај стисак руке, то разумевање, та прва језа и заклетва 'за заувек'. И знала сам, желим да се зovem твојом, желим да ме твој загрљај чека и дланови милују када овај свет крене да руши и скрнави ми снове, лепоту и вољу. Кажу да живимо тек онда када имамо за кога умрети, и тек онда када имамо некога толико вредног – нисмо живели узалуд. Мислим да сам ја своје испунила, гледајући тебе, заволех живот. Ја сам неко ко је у теби видео читав свет. И заувек ће ме прва пахуља, сваког следећег првог снега, сећати на тебе, на нас... моји црвени образи и носић увек ће осетити твој топли дах и загрљаје. Сваки корак биће наш, јер кад се душе састану, пожуа не престаје... схватиш да ти је неко у крви.

Гордана Кончар

Ја бих с тобом смео и на крај света.
Ја бих ти поклонио сву љубав и цвеће што цвета.
Ја бих ти дао и оно што немам
ја због тебе на све сам спреман.

Ја бих с тобом

Погледај сунце, виде га сви,
али сунце за мене једино си ти.
Видиш ли небо, плави бескрај
али мене не опчињава оно већ очију твојих сјај.

Оно што је за неке срећа
ти за мене и од тога си већа.
Што те цео живот не знам, кога да кривим
због твоје лепоте и добрете само и живим.

Кажу да сунце највише сија
али мени само твоје присуство прија.
Кажу да има много жена и људи
али ја једино тебе хоћу, зато поред мене буди.

Марко Цветковић

Млади и друштвене мреже

Феномен друштвених мрежа извршио је велики утицај на пољу комуникација. Друштвене или социјалне мреже данас су најпопуларнији вид комуникације међу људима широм света. Створена је виртуелна реалност, која омогућава не само бржу размену информација, већ и задовољавање читавог низа људских потреба: за прихватањем, забавом, дружењем, комуникацијом, сазнањем, за испољавањем и истраживањем сексуалности. Мало је оних који су одолели овој „зарази“ и немају профил на некој од друштвених мрежа и користе их за упознавање, поновно повезивање са људима са којима су изгубили контакт, за размену информација и мишљења, за промоцију нових послова. Млади проводе доста времена на интернету и друштвеним мрежама. Постављање различитог садржаја на друштвеним мрежама може се посматрати као доказ да корисник постоји и као показатељ мисаоних токова младог човека. Када правимо нпр. Facebook профил, ми заправо креирамо идеалну слику себе, онако како желимо да нас други виде. На интернету млади могу да буду оно што желе без осуде околине (анонимност), имају могућност креирања новог идентитета.

Поред позитивних ефеката, које друштвене мреже имају на смањење усамљености, дељење својих размишљања и интересовања, треба нагласити и њихове лоше стране. Свако претерано коришћење виртуелне реалности, удаљава нас од реалног живота. Ништа не може заменити контакт уживо, специфичну атмосферу и размену у социјалном контакту. Младе генерације, које одрастају на интернету губе на учењу социјалних вештина које су им потребне у стварном животу. У живом

контакту, комуникацији лицем у лице не кријемо се иза рачунара. Живот у виртуелном свету узрокује: несигурност, недостатак самопоуздања, асоцијалност, склоност ка депресији, смањење емпатије, осиромашење вербалне комуникације. Због тога што одвлаче превише пажње, често заборављамо на оно што је најважније – породицу и пријатеље. Зависност од друштвених мрежа се јавља јер њихова употреба стимулише центре задовољства у мозгу који се активирају сваки пут кад нам неко „лајкује“ фотографију или остави позитиван коментар. Већина нас има стотине, па чак и хиљаде „пријатеља“ који редовно ажурирају своје профиле, објављују фотографије и пишу статусе те на неки начин константно комуницирају са нама. Права, жива комуникација изискује много више труда и времена и ретко укључује толико учесника, зато се прилично добро осећамо кад са људима комуницирамо путем коментара и лајкова.

Друштвене мреже су једноставан, забаван и брз начин комуникације и веома лако се може развити и зависност. Често одлазимо на друштвене мреже и из досаде, јер готово увек кад немамо паметнија посла погледамо шта нам раде „пријатељи“ на Фејсбуку или Твитеру, а најезда паметних телефона је тај приступ додатно олакшала. С временом се могу развити и проблеми као што су мањак пажње и концентарције (увек остављате учење да бисте проверили шта има на друштвеним мрежама). Све оно што радимо на друштвеним мрежама, гледање туђих фотографија, коментарисање и објављивање кратких статуса тешко да се може подвести под интелектуалне активности које на било који начин оплеменеју, зато долази до пада интелектуалних способности. Иако вам се можда чини да вас друштвене мреже одмарају, оне чине управо супротно јер помно праћење свега што се дешава замара мозак. Услед мањка одмора јавља се стрес који је почетак многих физичких и психичких проблема.

Развој савремених комуникацијских технологија доводи до појаве новог облика насиља тзв.електронског насиља. Под овим појмом се подразумева свака комуникациона активност информационим технологијама која се може сматрати штетном за појединца или групу. Електронско насиље се разликује од других врста

насиља: особа је изложена насиљу код куће и на другим местима која су за њу била сигурна, публика која посматра насиље преко интернета често је много шира од оне у школском дворишту, у разреду... Код насиља на интернету постоји снага писане речи, јер жртва може сваки пут поново прочитати шта је насилник о њој написао, а у вербалном облику увреде се лако могу заборавити. Особе које се понашају насилно могу остати анонимне, оне које чине злостављање то може бити подстицај за наставак насиља. Последице електронског насиља могу бити озбиљније од последица насиља у стварним ситуацијама.

Граница између позитивног и негативног утицаја друштвених мрежа је веома танка, али постоји неколико начина како да тај лош утицај спречите. Ограничите себи време које проводите на Фејсбуку, Твитеру, Инстаграму. Можете и да избришете апликације друштвених мрежа са вашег паметног телефона. Време које проведете на друштвеним мрежама треба да буде корисно утрошено - забележите себи странице и профиле који би вам могли бити корисни. Читајте више информативног садржаја и учествујте у дискусијама уместо да само "лајкујете" и гледате фотографије. Дозволите себи да се квалитетно одморите. Ако сте се у школи превише уморили, немојте се "одмарати" на друштвеним мрежама већ прошетате, попијте кафу са пријатељем или пријатељицом, прочитајте књигу или лезите у тишини и једноставно одмарајте.

Кликни другарски и заштити се!

- не откривај личне податке (пуно име и презиме, датум рођења, телефон, адресу, школу, тренутну локацију), јер се могу злоупотребити;
- не откривај интернет лозинку никоме;
- пре него што напишеш поруку или објавиш фотографију, размисли да ли ћеш тиме некога повредити;
- опрезно прихватај захтеве за пријатељства;
- на свом профилу креирај поставке које штите приватност;
- не комуникаирај са непознатим особама (због лажног представљања);
- свакога ко ти шаље нежељене или непримерене поруке блокирај и пријави (сачувај доказе);
- не прихватај састанке са непознатим особама о којима не знаш ништа више од онога што си чуо или видео на њиховом профилу;
- обрати се одраслој особи од поверења о узнемирујућим садржајима;
- пријави непожељан садржај Националном контакт центру за безбедност деце на интернету:

<http://www.pametnoibezbedno.gov.rs>

bit@mtt.gov.rs

tel. 19833

Адријана Петковић, педагог

Јелена из 26

Завршила си Гимназију у Зајечару и уписала Правни факултет у Београду, да ли се кајеш због једне или друге школе?

Не, наравно да се не кајем. Не постоји други тип средње школе, код нас или било где у Србији, која би могла да ми пружи шире знање у свим областима јер је то оно што сам желела. Сматрала сам да после основне школе нисам довољно вична да одаберем чиме конкретно у животу желим да се бавим и зато сам желела себи да “купим” још мало времена да се определим, а да у међувремену стекнем широку општу културу. За факултет се, такође, не кајем нимало. У почетку ми је било јако тешко, не кријем, неколико дана нисам знала где се налазим и како да наставим даље, али сам се ухотала и пронашла себе. Кренула сам на ову страну јер мислим да имам све потребне “квалитете” које треба да поседује елоквентан правник и сналажљив адвокат.

Како си се снашла са пријемним испитом на факултету?

Предмети који се траже на пријемном испиту за Правни факултет (историја, устав и права грађана, српски језик) су они које ја лично волим и који су ми одувек ишли од руке, па нисам имала веће проблеме. Велику помоћ сам имала од својих сјајних професорки из средње школе које су из тих предмета тражиле јако висок ниво знања за најбољу оцену, тако да се спремање мог пријемног испита svelo да обнављање градива. Такође су ми много помогле припреме на факултету које сам похађала.

Да ли ти недостаје наш Дом и какав је живот у студентском дому у поређењу са ученичком?

Наравно да ми много недостаје. Тренутно живим у Студењаку са цимеркама са којима сам и у Зајечару живела, али средњошколско доба у Дому у Зајечару је по мом мишљењу најлепше доба мог досадашњег живота. Све најлепше и најболније тренутке које су сада најлепше успомене или највредније лекције сам ту доживела. Задржале смо мало ону средњошколску еуфорију коју смо из дома понеле. Пре Студењака сам живела у Патрису који важи за бруцошки дом и могу вам рећи да се не може упоредити са Домом ученика Зајечар, ни простор, ни одржавање, ни атмосфера, ни друштво. Углавном не знамо колико смо били срећни на неком месту док га не напустимо.

Имаш ли нешто што желиш да поручиш садашњим станарима зајечарског Дома ?

Могу да кажем да је то најлепше доба њиховог живота и да им нигде неће бити лепше него ту. Волела бих да средњошколци на тај дом гледају као на нешто лепо што се дешава сад и никад више јер кад се заврши нема назад. Пресрећна сам што сам утицала на тебе, своју сестру, да промениш негативан став о дому и да пожелиш да ту станујеш јер сад видиш да сам била у праву.

Да ли би се вратила, да ли би то поновила?

Не, не бих се вратила јер је “неких ствари боље сећати се, него проживљавати их изнова”. Ништа не би било исто када бих се поново нашла ту и то је оно што би ме највише болело. Моја генерација је била непоновљива и Дом без ње би за мене био кварење најлепших успомена. Настављање је саставни део живота, а лепе успомене су луксуз који по неки могу себи да приуште.

Припремила: Бранковић Анђела

Филмски фестивал

Чланови новинарске секције Дома ученика средњих школа Зајечар учествовали су на другом филмском фестивалу „Дани Сретена Аџића“ који организује Дом ученика средњих школа Јагодина. Фестивал је одржан 24. и 25. новембра 2017. године. Представили смо се кратким филмом „Рађање звезде“. Главне улоге имале су Аница Радосављевић и Јелена Брјазовић, док су за снимање и монтажу били одговорни Никола Андрејевић и Невена Миленковић. Режијери су биле Анђела Војиновић и Анђела Бранковић,

сценаристи Наташа Велић и Милена Уршикић, док је организацију спровела Кристина Јовановић.

Председник жирија био је познати глумац, Александар Дунић, који је похвалио филмове свих младих редитеља и уручио награде најбољима. У конкуренцији девет филмова најбољи филм по гласовима жирија и публике био је филм из Дома ученика средњих школа у Краљеву, док су ученици из Костолца били други. Остали учесници су добили друге специјалне награде укључујући и наш Дом, који је добио специјалну награду за креативност.

За учеснике фестивала након доделе награда приређена је забава а сутрадан је организован обилазак знаменитости града Јагодине. Храм Св. Јована Крститеља који се налази у Кончареву прво смо посетили, након чега је уследила посета Музеја воштаних фигура, Аква парка Јагодина и Зоолошког врта.

Сви ученици који су били у посети Дому ученика средњих школа у Јагодини и обиласку овог лепог града, прелепо су се провели и стекли нова познанства са ученицима из других домова.

Бранковић Анђела, Војиновић Анђела

Један леп почетак

За једну особу можемо рећи да је срећна, када је окружена људима које воли и када ради посао који воли. Свету очајнички требају добри, срећни људи, а то су пре свега људи који раде оно што воле.

У животу се увек мораш трудити да даш свој максимум, да се усавршаваш и стичеш нова знања. Након завршене средње Економске школе уписала сам Економски факултет, спремна да наставим школовање и даље се усавршавам. У сећању ми је остало урезано питање моје професорке са факултета на крају четврте године студија. Питала ме је: „Да ли себе видиш као банкара или као економисту у неком предузећу?“ Без великог размишљања одговорила сам: “Себе видим као професора“. Пре тога никада нисам размишљала колико је остварење мојих жеља у ствари у тој спреси између економије и рада са децом, али сам се у то заиста уверила када сам почела да радим у Дому ученика средњих школа у Зајечару.

Након завршеног факултета на посао сам чекала неколико година, а онда ми се указала прилика да преко програма стручне праксе почнем да радим у дому ученика као васпитач. Одмах сам пристала, пресрећна због пружене прилике, али и са великом зебњом како ћу бити прихваћена и како ћу се снаћи. Мој први радни дан 1. април, био је и дан када је одржана Регионална културно – уметничка Домијада у Нишу. Иако нисам добро познавала, ни колектив ни ученике, тога дана заједно смо бодрили једни друге, заједно смо славили, али и туговали. Био је то један леп почетак. Као и тога дана, тако и сваког наредног дана мој однос са ученицима дома бивао је све бољи. Трудила сам се да им помогнем, свесна њихове одвојености од породице, да са њима учим, славим

када су срећни, тешим их када су тужни, али их и опомињем када је то потребно. Захваљујући својим колегама, а пре свега ментору Зорану Крстићу, схватила сам да је посао васпитача један од најлепших, најплеменитијих и најодговорнијих послова. Увидела сам да је за рад са децом потребно много љубави, хуманости, стрпљивости, али и сталног усавршавања.

Годину дана у Дому ученика средњих школа Зајечар могу описати, као једно лепо искуство, проведено у пријатном колективу, са дивним младим људима, који ће једног дана постати зрели и учинити нас поносним што смо у најбитнијем и најосетљивијем периоду њиховог живота били њихови васпитачи.

Ивана Орчић - Глигуроска

Међународни празници

Међународни празници обележавају дан који служи да привуче пажњу светске јавности на неке важне међународне интересе или проблеме, да их обележе или промовишу. Многе од ових празника установила је Генерална скупштина УН, Економски и социјални савет или УНЕСКО. У Дому ученика средњих школа Зајечар од децембра 2017. године почело је обележавање појединих међународних празника. Од свих празника који се обележавају у децембру, изабрани су следећи: 3 децембар - Међународни дан особа са инвалидитетом, 10. децембар - Међународни дан људских права и 20. децембар - Међународни дан солидарности. Ове дане обележили су ученици седме васпитне групе уз помоћ васпитача Зорана Крстића и васпитачице Иване Орчић Глигуроске. Направљени су панои, презентације и пакетићи за децу. 31. јануара је обележен „Национални дан без дуванског дима“ а 12. фебруара „Дарвинов дан“. Ове празнике обележили су ученици прве и друге васпитне групе уз помоћ васпитачица Зорице Милојковић и Марије Себић. Поред пригодних панова, у ученичком клубу приказан је и филм о Дарвину који су ученици могли да погледају.

Исидора Стевановић, Јана Стаменковић

Спортисти на Златибору

На Републичкој домијади у спортским такмичењима наша женска екипа у стоном тенису освојила је друго место! Одбојкашице су биле треће као и женска екипа у стрељаштву а кошаркашице су заузеле четврто место. Надамо се још бољим резултатима на овогодишњим Домијадама.

Школска слава Свети Сава обележена је и ове године у нашем Дому, сечењем славског колача и пригодним програмом.

Свети Сава

Можда нисте знали

Биткоин - почетна виртуелна банкарска валута интернета – постоји већ неколико година и многи људи имају питања о њима. Ево основа које требате знати.

Криптовалуте су само линије рачунарског кода који држе монетарну вредност. Те линије кода су направљене од стране рачунара високих перформанси. То је облик дигиталног јавног новца који је створен мучним математичким израчунавањем и одржавају га милиони корисника рачунара под називом "рудари". Физички, нема шта да одржавате, мада је можете заменити за готовину. Владе немају никакву контролу над стварањем криптовалута, што их је у почетку учинило толико популарним.

Биткоин је била прва криптовалута икада измишљена. Нико не зна тачно ко га је створио - криптовалуте су дизајниране за максималну анонимношћу - али биткоин се први пут појавио 2009. године од програмера наводно названог „Satoshi Nakamoto“. Он је од тада нестао и оставио за собом Биткоин богатство. Будући да је Биткоин прва криптовалута која постоји, све дигиталне валуте креиране од тада се називају Алткоинс или алтернативни новчићи. Једна од предности Биткоина је то што се она може чувати ван мреже на локалном хардверу. Тај процес се назива хладњака и штити валуту од других. Када се валута чува негде на интернету (вруће складиштење), постоји велики ризик да се украде. Са друге стране, ако особа изгуби приступ хардверу који садржи биткоине, валута је једноставно нестала заувек. Процењује се да су рудари и инвеститори изгубили чак 30 милијарди долара биткоина. Без обзира на то, биткоини остају невероватно популарни као најпознатија криптовалута нашег времена.

Давор Стефановић

Најбоља глумица на Домијади 2016

На Регионалној домијади 2016 одржаној у

Зајечару наш драмски приказ освојио је

прво место а Тамара Марковић добила је

награду за најбољу женску улогу.

Како се зове комад у коме си играла и освојила ово признање?

- Комад који смо радили те године била је једна занимљива комедија под називом „Женидба и удадба“ са јако интересантним војвођанским акцентом. Добро смо прошли и на Републичкој домијади где смо освојили друго место.

Да ли си очекивала да ћеш добити тако престижну награду?

- Не, наравно да нисам могла ни да претпоставим да ћу да добијем ту награду, поготову што сам била прва година и што сам радила са старијим ученицима који су у овој причи много дуже од мене.

Да ли си се некада бавила глумом пре него што си дошла у Дом?

- Па и не баш. Биле су то неке ситније представе за дан школе или томе слично, али никада овако велику представу.

Зашто те је глума, драмска секција, привукла?

- Драмска секција ми је звучала најзанимљивије још на почетку када нисам знала на коју секцију бих ишла и ето изгледа да сам погодила.

Да ли је ова награда тебе променила као особу?

- Не, не. Мислим да је то била чиста случајност, поготово што се нисам надала томе. Наравно јако ми је драго због те награде, поготово што ће ми то бити још једна успомена везана за Дом, али мислим да ништа битно није утицала на мој карактер.

Какав успех сте остварили прошле године?

- Прошла домијада није била успешна као моја прва домијада. Не знам да ли је то било због промене екипе, али са „Аутобиографијом“ нисмо ни приближно остварили успех као са представом „Женидба и удадба“. Видећемо како ће се ствари одвијати ове године.

Какву представу спремате за овогодишњу Домијаду?

- Ове године радимо нешто мало другачије. Није класична комедија, већ је у питању кабаре. Комад је крајње интересантан и надам се да ће се допасти како публици, тако и жирију

Жељка Пешић

Педесет година рада Дома

У мају 2017. обележили смо педесетогодишњицу рада Дома ученика Зајечар. Свечана академија одржана је у препуној сали зајечарског Позоришта уз присуство представника Министарства просвете, локалне самоуправе, гостију из Домова ученика широм Србије, садашњих и бивших ученика и радника Дома. Приказан је филм о Дому, а директорка Братислава Петров уручила је награде ученицима генерације и јубиладне награде радницима Дома. Сутрадан, 24. маја обележена је домска слава Ћирило и Методије, сечењем славског колача и приказивањем програма са Домијаде у Позоришту.

Мирела

Мирела Петровић позната је по томе што је од почетка ишла на различите секције и била веома успешна у њима. У првом разреду победила је на Домијади у шаху, наставила са кошаркашицама, чланица је музичке секције и плесне групе...

Како све то стижеш и у којој секцији си се највише пронашла?

Не могу издвојити само једну зато што сам баш из разлога што ме свака испуњава максимално и била у истим четири године. Једини разлог због којег сам одустала од шаха је што у једном дану има само 24 часова. Немогуће је стићи на 4 различите секције, поготово кад им се термини поклапају, уз то је наравно и притисак школе константно присутан. На крају, од плеса, кошарке и музике нисам одустала, нити ћу.

Како чујемо, свираш и гитару, одакле та љубав према музици?

Одувек је љубав према музици и инструментима била присутна. Од своје пете године сам учествовала на музичком фестивалу, ТИН-У. Мало касније се јавила жеља за клавиром, али ми није било дозвољено да се упишем у музичку школу због броја година. Заинатила сам се и сама научила. У другој години сам узимала гитару цимерке и „дрндала“ је данима. Након краћег времена сам научила акорде, разне песме и никад нисам престала да напредујем. Кад год сам, кући, у Милановцу, са друштвом просто не пролази провод више без гитаре.

Да ли мислиш да је друштвеност и сложеност битно у секцијама?

Да, наравно, ако је у питању тим. Дobar тимски рад је пола победе и потпуно уживање. Понекад се тај исти тим претвара у неку као малу породицу.

Ти си четврта година, шта планираш даље, којим путем ћеш отићи?

Волела бих да могу да спојим спорт и уметност, али је то немогуће, зато ћу вероватно путем спорта, али још увек нисам одлучила.

Који савет имаш да даш млађима?

Не дозволите да вас други људи ограничавају! Пробајте нове ствари, пробајте заправо све што вам се нуди! Ако успете да све своје проблеме решите без ичије помоћи и да научите да се борите до краја, бићете непобедиви! Не испуњавајте свој живот лошим мислима, лошим људима и лошом храном!

Душица Полић

Стручно усавршавање запослених

На Дивчибарама је од 17-19. новембра 2017. године одржано саветовање “Васпитни рад у домовима ученика средњих школа Републике Србије” на коме су наш Дом представљале директорка Братислава Петров и васпитачице Јасмина Голубовић, Снежана Ђорђевић и Зорица Милојковић. Јасмина је припремила саопштење “Квиз као облик слободних активности” а Снежана и Зорица постер презентацију “Образовање и стваралаштво у слободно време”.

Током зимског распуста у Дому ученика Зајечар организован је семинар “Како са насиљем и васпитним радом у школи”. Поред васпитне службе нашег Дома присуствовали су и васпитачи из домова ученика Буково, Врање, Књажевац, Бор и Пирот.

Зимски распуст искористили смо и за петодневну обуку за рад на рачунару по основном ECDL програму. Обуку и испит за ECDL лиценцу успешно је савладало 25 радника Дома.

Зоран Крстић

Домски парламент

Крајем новембра одржани су редовни избори за Домски парламент. Њима је претходило предлагање кандидата испред васпитних група и предизборна кампања. Од 44 кандидата за чланове Парламента изабрано је њих 20. Највише гласова освојио је Никола Андрејевић - 72 и он је изабран за председника Домског парламента на конститутивној седници одржаној 4. децембра. За потпредседнике су изабрани Мирела Петровић и Марко Гроздановић а за секретара Вук Керкез. Парламент је формирао три комисије: за стандард и хигијену, за награде и казне и за културно - забавни живот. Поверење које им је указано чланови Парламента оправдавају учешћем у многим активностима и акцијама а неке и сами иницирају.

Ласта

Ја живим у једном малом селу између Сокобање и Књажевца које се зове Церовица. Чувамо пуно животиња и веома сам везана за њих. Све су то моји љубимци и све их волим подједнако али једна од најомиљенијих је мој коњ који се зове Ласта. Чувам је већ шест година и веома сам везана за њу. Када сам била мала одувек сам маштала да имам коња који ће имати крила и да ћу са њом моћи да идем где год пожелим. Због тога сам јој дала име Ласта, крила јој још увек нису израсла, али ја не губим наду!

Већ шест година тренирам јахање. Јахање је један предиван спорт, препоручујем га свима. Ласта је браон боје са црном дугом гривом. Обожава да једе разно воће и шећер. Пошто не волим да једем јабуке, кад год се вратим кући понесем јој пуну кесу. Веома је добра и послушна. Оно што ме фасцинира код ње јесте то што осећа нечији страх или несигурност. То обично препознам када неко мало дете жели да се попне на њу, а страх га је. Она се прво укопа у месту, а затим прави један по један корак без покушаја да се отргне или потрчи. Веома је брза и спретна. Обожава да прескаче препреке. Обично је јашем са седлом, али не плашим се ни без њега јер јој верујем. Изведем је из штале и ставим јој седло и узде које служе за управљање, а затим се попнем. Она хвата залет и прескаче ограду (е ту се увек надам да ће јој порастити крила, али то никако да се деси).

Док смо заједно дешавају нам се многе занимљиве ствари. Навешћу вам неке од њих које су на мене оставиле највећи утисак.

Недалеко од наше куће се налази наша викендица. Обожавам да тамо идем са њом. Са нама обично иде и Лиф, мој пас. Једном се укопала у месту и није хтела да крене даље. Говорила сам јој да крене, али се ипак није померила. Чула сам шушкање и уплашила се. Одједном нам је пут претрчала срна. Чим је прошла, Ласта је кренула да јури као луда. Једва сам успела да је зауставим.

Док сам је једном приликом јахала кроз село, нисам знала да је мој комшија пустио свог огромног шарпланинца великог као теле. Кренуо је да нас јури, али је убрзо престао. Вероватно је у нама видео претњу. Ласта се веома уплашила и скренула са пута. Гране су ме тако изударале по лицу, да још имам ожиљке, да ме подсети на то. После тога смо се враћале околним путем, који је дупло дужи.

За ових шест година се никада нисам покајала што је имам. Пре него што смо је купили чували су је људи који су се лоше понашали према њој. Секли су јој гриву и од ње правили четке. Када уради нешто лоше нису јој давали храну, чак су је и тукли. Ја заиста мислим да кажњавање животиња нема смисла. Никада је нисам ударила и не бих урадила ништа од онога што су њени претходни власници радили. Сматрам да животињама није битно шта једу, где живе и ко их чува све док човек брине о њима. Ако им покажемо бар мало љубави узвратиће нам дупло више.

Аница Радосављевић

Новогодишњи програм

Драмска и музичка секција припремиле су новогодишњи програм који је приказан у Дому ученика приликом доделе новогодишњих пакетића деци запослених. Најмлађи су се посебно обрадовали представи, која се звала `Потрага за Деда Мразом`. Представа је одиграна и у Техничкој и Економској школи и школи `Јелена Мајсторовић`. Наши глумци су то представили на јако занимљив и необичан начин. Ова представа нас је подсетила да су божићни и новогодишњи празници веома битни и да треба да поштујемо породицу, пријатеље и околину зато што то није пролазно.

Уршикић Милена, Велић Наташа

Новогодишњи турнири

На турниру у стоном тенису учествовало је 18 ученика и 6 ученица. У женској конкуренцији прво место је освојила Ивана Илић, друго Барбара Раденковић а треће Миленија Њагојевић. Код мушкараца је најбољи био Миљан Миленковић, друго место је заузео Милан Ћетковић а треће Марко Гроздановић.

У ученичком клубу шаховска секција организовала је турнир на коме је учествовало 10 ученика. Прво место освојио је Душан Стојковић, друго Срећко Мустецић и треће Лазар Јовановић. Честитке победницима а осталима више среће на следећим турнирима. Од њих, као и од осталих спортиста, који вредно тренирају, очекујемо добре резултате на предстојећим Домијадама.

Костић Софија,
Симињесковић Катарина

Један поглед на Дом

Узбуђење расте. Постајем напета. Кроз главу ми пролазе разне мисли. Да ли ћу успети, да ли ћу се навићи на такав живот? Постајем самостална, кроз нове ствари које ме чекају пролазим сама. Једна соба и пет различитих карактера. Долазим у нову средину у којој је за мене све ново и непознато.

Искуства других ученика ми је помогло у томе да од прилике схватим шта је то дом, домска заједница, која су правила, шта се треба поштовати, како се понашати. Исто тако, колико васпитача има, зашто су они ту и око чега нам могу помоћи.

Било је тешко. Пуно суза, несигурности, почнем нешто и умислим да не могу даље. Желим да се вратим кући, јер не могу да поднесем даљину и сасвим другачији начин живота. Станем, и кажем самој себи „Зар ћеш сада да поклекнеш, када се испред тебе налази читав наистражени свет, за који је потребно само мало храбрости и самопоуздања? Шта ћеш када те у животу задеси нешто много теже? ". Овако је било неколико пута, док нисам почела да налазим нешто добро у овоме. Упознала сам пуно вршњака са којима сада имам диван однос. Дом ми је друга кућа. Чак, када одем на викенд једва чекам да се вратим. Постала сам много храбрија, самопоузданија, живот гледам са неке друге стране.

На почетку друге године моја осећања су била стабилна и једва сам чекала долазак. Променила сам собу и то је битно утицало да будем још самопоузданија, јер особе у тој соби имају донекле исте циљеве, жеље и навике. Сада у већ познатој средини и са особама које ме из дана у дан све више одушевљавају својим односом према мени, знатно сам срећнија и боље се осећам. Мислим да сам у првој години највише жалила за друштвом као и за породицом, то је једино због чега већину своје прве године била тужна. Сада, кад погледам уназад, заиста сам срећна, у школи ми је, такође одлично а и по први пут се осећам као да могу све да постигнем.

Сваки почетак је тежак, али он нам пружа могућност да окусимо добру и лошу страну коју нам живот нуди.

Осмех

Милена Уршикић

Зар осмех није мерило среће?
Или нам је, пак,
осмех постао навика?

Зар смо заборавили
шта значи искрен,
дечији осмех?

Зар смо заборавили да
се осмехујемо пролазнику?
Зар смо заборавили да
осмехом започнемо дан?

Зар сте престали да
се заљубљујете у
нечији осмех?

Осмех, не значи да сте срећни,
можда се кидате изнутра,
али увек треба да имате
осмех на лицу.

Сваки осмех се броји,
осмехните се животу и бољем сутра.

Душица Полић

Кап

Кап по кап и чаша је пуна. Понекад се осећам као да сам сишао с ума и добро се сећам када је чаша била празна.

Лица су разна која ме прогоне желећи да сломе моју чашу жучи. Често се питам шта те људе мучи и шта лучи капи беса које као отрови људе трују. Пратећи своју струју пожелим да попијем течност плашећи се да не прелије. У једној капи крије се вечност, кап која крије све тајне света. Једна од недоумица је зашто испијам чашу накапану до врха капима времена.

Чини ми се да је једина сврха човека да не допусти да чаша прелије, већ да све капи горчине пре или касније испије.

Марко Гроздановић

Лавиринт

У лавиринту својих мисли на сваком ћошку саплетем се на тебе. Има те свуда. Видим те чак и на овом папиру, па мастилом милујем твоје усне.

Како прећи преко моста који дели наше идеје, идеале, снове? Кад год направим корак ближе теби узима те мрак. Што сам ближе то су боје блеђе, а чак ти ни сенку у мраку не видим. Сенка, за коју сам сам мислила да ме чува, ишчезава и нестаје. Крива сам. Осећај кривице ми полако струји низ тело и кваси образе. На следећем ћошку, у лавиринту, видим нас. Видим свој осмех и твоје руке чврсто стегнуте око мене. Тај призор ми измами благи осмех. У мени се ствара бура осећања. Та бура ми ремети крвоток. Желим те ту поред мене. Желим те само за себе. Као дете које себично чува све што воли. Желим да се прибијем уз тебе толико да нестане овај мост. Да нестане мрак, и да се увучеш под кожу. Стишај буру! Хајде да заједно гледамо излазак сунца који ће заувек победити овај мрак.

Само, мост још увек постоји и тако си далеко, а ја још увек жудим да те видим. Не престајеш ме. То ме плаши.

Милица Влајковић

Капи и капи и капи

Осећам се као кап кише у океану. Још једна кап на тротоару, на Балкану, свету, универзуму. Још једна кап иста и различита од свих других. Кап по кап киша спрема се. Облаци плачу али кога брига ко ноћас плаче? Све те капи постаће пара, а киша ће сипати још јаче. Капи то знају и само чекају да испаре. Неке капи су у реци. Кретаће се непрестано све док не испаре или упадну у океан и можда се каткад помере. Свака кап постаће пара и киша ће увек падати.

Ми се само можемо надати да се нећемо удавити у новим капима.

Никола Рајковић

Мрак

Мрак. Седим сама и уживам у пуцкетању камина. Баш као и пре 30 година када смо са ватром горели и ми. Где си сад? Питам се да ли ме се сећаш. Сада, после толико година не бих те ни препознала. Да ли би ти препознао ове боре око очију и црну косу?

Мили, нисам више млада. У мени више нема пламена. Нисам више спремна да те чекам. Ионако, живот ми је пролетео чекајући тебе. Нека је. Не жалим. Постоји ли лепши начин да живот догори? Никада ти нисам рекла да сам заувек остала изгубљена у лавиринту твојих очију. Вечни сам затвореник твоје зенице. Ту сам. Цео живот гледам на свет твојим очима. Годинама постаје све мутније, а сад, ту је само мрак. Осећам да је крај. У том мраку видим само твој лик. Љубиш ми руку, а ја одлазим. Све је постало далеко, скоро да не чујем откуцаје сопственог срца.

Тонем у сан, свесна да више никад нећу видети сунце. Одлазим на место, где више нећеш моћи да ме повредиш. Буди сигуран, имаш неког ко те чува. Волим те без обзира на то где си и шта си.

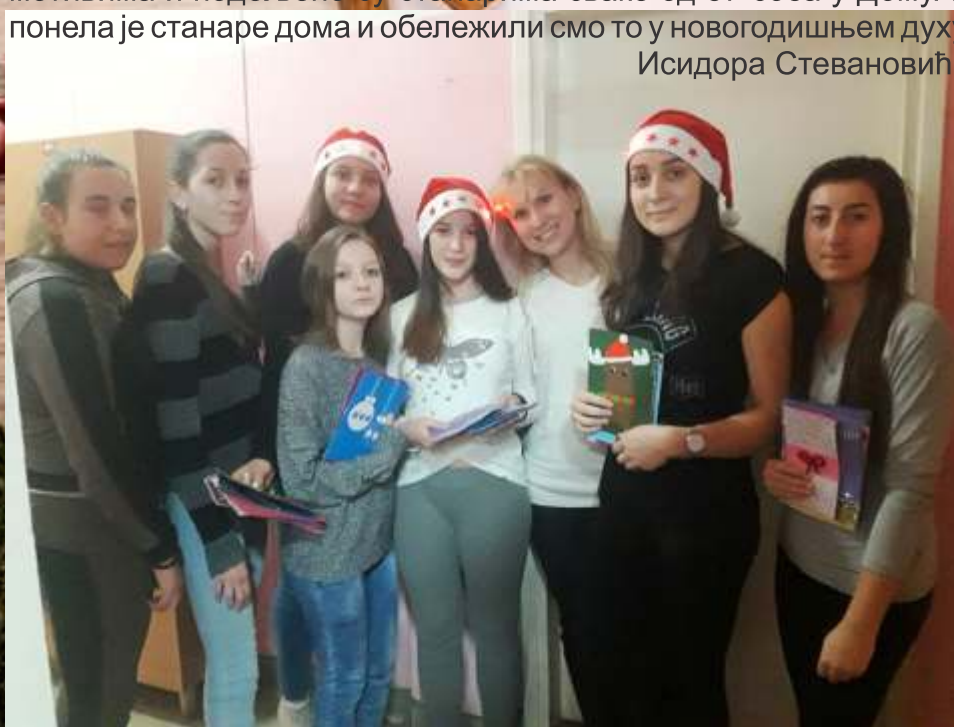
Милица Влајковић

Новогодишње честитке

Радно – техничка секција, уз малу помоћ неколико ученица из седме васпитне групе, направила је новогодишње честитке. Ове честитке су украшене новогодишњим мотивима и подељене су станарима сваке од 57 соба у Дому. Празнична атмосфера понела је станаре дома и обележили смо то у новогодишњем духу.

Исидора Стевановић и Јована Младеновић

Нај собе

Домски парламент је организовао избор за најуреднију и најлепше украшену собу у Дому. Многи су се баш потрудили, а за најлепше собе изабране су соба 13 на мушком спрату и соба 23 на женском. Победницима су уручене пригодне награде. Све је понела та новогодишња еуфорија и празнично расположење, било је много фотографисања, а надамо се да ће тако бити и следеће године. Новогодишње украшавање соба један од занимљивијих догађаја у дому у коме могу сви да учествују.

Душица Полић, Марија Крајић

Буди и ти неком Деда Мраз

Међународни Дан солидарности 20. децембар продужили смо на `недељу солидарности` током које је организована хуманитарна акција "Буди и ти неком Деда Мраз". Наши ученици прикупили су слаткише за новогодишње пакетиће намењене ученицима школе "Јелена Мајсторовић". Драмска секција одиграла је представу "Потрага за Деда Мразом", после које је Деда Мраз поделио пакетиће. На обострано задовољство наставићемо сарадњу и у Новој години.

Младеновић Јована. Матејевић Сузана

